

статистично відслідковувати їх динаміку, з'ясувати вплив різних чинників (соціальних, демографічних, економічних, політичних) на потенційні цільові групи тощо. Отже, проблема самогубства у сучасному постіндустріальному (інформаційному) світі залишається не лише нерозв'язаною, а й загострюється і стає своєрідною розплатою людства за випередження технократичним цивілізаційним поступом рівня розвитку суспільної моралі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вашека Т.В. Використання проєктивних методик з метою діагностики суїцидальних тенденцій у підлітків // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. «Соціологія. Психологія. Педагогіка». – 2005. – Вип. 22. – С. 33-36.
2. Гірняк А. Н. Глибинно-психологічне підґрунтя суїциду / А. Н. Гірняк // Психологія і суспільство. – 2010. – №1. – С. 151-158.
3. Іванов Д. А. Суїцидальні дії юнаків при психічному інфантилізмі і іншій психопатології / Д. А. Іванов // Психологія и соціоніка міжособистих відносин. – 2005. – № 6. – С. 19–21.
4. Михайлова М. Н. Факторы риска суицидального поведения студентов / М. Н. Михайлова // Факторы риска при неврологических и пограничных заболеваниях : сб. научн. тр. – Томск : Изд-во Томск. мед. ин-та, 1988. – С. 101–103.
5. Пашинська А. Групи смерті та Сині кити [Електронний ресурс] / А. Пашинська. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: http://espreso.tv/article/2017/02/24/syniy_kyt.
6. Товкун Л. П. Попередження суїцидів як складова збереження психічного здоров'я підлітків / Л. П. Товкун. – Переяслав-Хмельницький: ДВНЗ Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди, 2015. – 112 с.
7. Федоренко Р. П. Психологія суїциду: навч. посіб. / Раїса Петрівна Федоренко. – Луцьк : ВНУ ім. Лесі Українки, 2011. – 260 с.

Вовк М. М.
*студентки II курсу юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету*
Науковий керівник: *старший викладач кафедри
психології та соціальної роботи ТНЕУ
Підгурська М. В.*

ЮРИДИЧНА ОСВІТА В СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ЖИТТІ ОСОБИСТОСТІ

В сучасному світі юридична освіта набуває особливого значення й водночас є унікальною. Вона передбачає засвоєння таких знань, що відносяться до галузі суспільних наук, які призначені для суто практичної діяльності. Юридичній освіті

як правовій науці властиве гармонійне поєднання теорії й практики. При цьому юридична освіта це і моральне виховання, а його складовими частинами є формування в юриста моральних цінностей.

Відбулася якісна зміна соціальної значимості юриспруденції, а юридична професія залишається однією з найпрестижніших в очах молоді. Підготовка юристів здійснюється для правоохоронних органів, системи органів державної влади та управління, сфери економіки та адмінпослуг.

Євроінтеграційні процеси, які відбуваються у сучасному українському суспільстві вимагають нових підходів до розуміння права, формування правової держави і громадянського суспільства, підвищенню рівня правосвідомості громадян, а отже, і переосмислення ролі, яку грає юрист в нашому суспільстві. Знання права і вміння його застосовувати стало важливою передумовою для успішного виконання багатьох функцій держави.

Професія юриста виникла дуже давно. Вона з'явилася разом з правом. Її роль зростала в міру розвитку законодавства, підвищення регулюючого значення права в житті суспільства. Професія юриста, як своєрідний вид соціальної діяльності, виділяється серед інших цілим рядом специфічних властивостей, зумовлених тою роллю, яку відіграють право і законність у житті суспільства. Охорона законних інтересів і прав громадян, боротьба з правопорушеннями, висококваліфіковане вирішення юридичних проблем – є змістом і обов'язком професійної діяльності юристів. Юристи повинні володіти ґрунтовними знаннями, мати відповідну професійну підготовку та чітке розуміння своєї відповідальності за долю людей і бути здатними ефективно впливати на зміцнення законності правопорядку у державі. Така необхідність виконання юристами своїх професійних повноважень, громадського обов'язку ставить перед ними особливо високі вимоги до особистих якостей. У першу чергу юрист має глибоко усвідомлювати, що свою місію він виконує будучи наділений високою довірою суспільства і держави, а тому його висока порядність, чесність, безкорисливість, об'єктивність, вдумливий підхід до кожної деталі справи, постійне прагнення до самовдосконалення повинні бути невід'ємними рисами його натури.

Юридичній освіті нині приділяють значну увагу як у світі загалом, так і в Україні зокрема. Для нашої країни питання ефективності цієї галузі асоціюються з напрямом її перспективного розвитку. Глобалізований світ спонукає всі країни до досягнення однаковості поглядів щодо забезпечення стабільності й комфортності життя. [1]. Юридична освіта на цей час зазнає вагомого впливу модернізаційних тенденцій, що набуває певних форм, як-от: формування глобальних просторів вищої освіти та досліджень, зміни в організаційних засадах діяльності вищих навчальних закладів, поширення нових форм організації навчального процесу. Вітчизняна юридична освіта постала перед викликами світоглядного характеру: вона повинна здійснювати власну модернізацію в бік підвищення якості освіти шляхом формування людини нового типу, здатної до інтеграції в сучасне суспільство на новому якісному рівні [2].

Юридична складова освіти є сферою соціогуманітарної практики, у якій відбувається становлення особистості та передаються культурні надбання. Як будь-яка людська діяльність, вона має ціннісний характер. У кожному з культурних періодів існують певні світоглядно-ціннісні орієнтири юридичної

освіти. У ціннісно-онтологічних універсаліях сконцентровано основні типи й закономірності будь-яких культурно-історичних і національно своєрідних форм цілісного ставлення людини до природного, соціального й особистісного світу [1].

Як відзначає А. Карпов, «освіта виникає і твориться з самої себе в результаті розвитку людських колективів і культурно опосередкованої поведінки людини в спільнотах, які використовують досвід минулого і піклуються про майбутнє» [3].

Виокремлення юридичної освіти як самостійного напрямку підготовки фахівців пов'язане з соціальним запитом, що є актуалізацією реальних суспільних відносин та рівня економічних відносин у суспільстві: ринок і бюрократизація суспільства – основні чинники розвитку юридичної освіти та юридичної професії [2]. Професія юриста відіграє важливу соціальну роль. Адже юристи захищають інтереси людини, її права та свободи, інтереси суспільства та держави. Вони борються за справедливість, гуманність, законність та правопорядок.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гальонкіна Ю.С. Юридична освіта в європейському соціокультурному контексті періоду середньовіччя / Ю. С. Гальонкіна // Філософські та методологічні проблеми права. - 2015. - № 1-2. - С. 118-129.
2. Гальонкіна Ю. С. Юридична освіта як соціокультурний феномен / Ю.С. Гальонкіна // Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Данила Галицького. - 2016. - № 13. - С. 100-104.
3. Карпов А. О. Культурно-историческая эпистема образования: от античности до общества знаний / А. О. Карпов // Вопросы философии. – 2016. – № 1. – С. 5-16.

Глебенкова Н.В.

*студентка групи ПС-31 юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету*

Науковий керівник: *к.психол.н., доцент кафедри
психології та соціальної роботи ТНЕУ*

Шаюк О.Я.

СОЦІАЛЬНО – ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Актуальність теми дослідження. Соціалізація особистості є важливим процесом, який охоплює людину від періоду народження до смерті. Процес взаємовпливу людини та її соціального життя формує індивіда. Соціальна психологія акцентує увагу на активності особистості, яка потребує взаємозв'язку із соціумом, сприймання, оцінювання й осмислювання його. Саме вимоги та критерії групи до поведінки людини спонукають його до формування певного типу поведінки.

Стан дослідженості проблеми: Соціально-педагогічні аспекти соціалізації у своїх працях розкривають Т. Алексеєнко, О. Безпалько, В. Болгаріна,